

پیرامون : نگاهی به تجمع کارگران و معلمان و چرایی تهاجم و عقب نشینی نظام در عرصه بازداشتی ها!

امیر جواهری لنگرودی
info@karegari.com

کارگران - معلمان - بازنشستگان و دانشجویان بعنوان نیروی مطالبه محور با طرح خواسته های گوناگون و روشن طی روزهای یازدهم و دوازدهم اردیبهشت ۱۳۹۸ به خیابان آمدند.
با مجموعه آنچه منتهی به برگزاری اول ماه امسال شد، جدا از بیانیه مشترک چهار جریان امضاء کننده یعنی:

۱- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ، ۲- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، ۳- گروه اتحاد بازنشستگان، ۴- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ، توانست گسترده ترین همگرایی ها را در سطح گرایش های گوناگون جنبش کارگری به سمت یک آدرس مشخص در روز یازدهم اردیبهشت بکشاند و این خود نشانه واقعیانه پرهیز از جدا سری و تعدد تجمعات در تهران بزرگ بوده است و توانست کمیت و کیفیت خود ویژه ای را به نام جنبش مطالبه گر بر جای گذارده و به ثبت برساند .

همچنین در روز دوازدهم اردیبهشت مقارن روز معلم، با فراخوان شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران، فرهنگیان و معلمان شاغل کشور در برابر ادارات آموزش و پرورش دست به تجمع زدند. فرهنگیان بازنشسته و شاغل در استان های یزد ، تهران ، همدان ، مازندران، خراسان رضوی، خراسان جنوبی ، کرمانشاه ، اصفهان، کردستان، آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، البرز، گیلان ، خوزستان، زنجان و ... دست به تجمع زدند. جدا از این گردهمایی در شهرهای سقز، مریوان ، سنندج، دیواندره، جواهرآباد ، کرمانشاه، الیگودرز، همدان ، ملایر ، تبریز ، ارومیه، اردبیل ، ملارد ، خمینی شهر، شیراز ، ساری، رشت، مشهد، تربت حیدریه ، اهواز ، اراک ، قزوین، کرج و ... برگزار شد و معلمان با در دست داشتن پلاکارد و سر دادن شعار خواسته های خود را بیان کردند.

این ارتباط و پیوستگی و این همبستگی در شرایطی حاصل آمد که شرایط جامعه بغایت وضعیت بغرنجی را با خود به همراه دارد . ارزیابی این نبود که رژیم کوتاه بیاید . با اینهمه این طیف وسیع ، در مضمون حرکت فراقانونی به خیابان آمدند و رودررویی را در مرکزی ترین نقطه تاریخی تهران - میدان بهارستان - به نمایش گذاشتند.

تهاجم و حمله وحشیانه نظام از یک سو به تجمع روز یازدهم روز جهانی کارگر و موج دستگیری های آن روز ، و از سوی دیگر تهاجم روز دوازدهم اردیبهشت روز معلم به معلمان در تهران و دیگر شهرهای کشور، نشانه همواره خوی سرکوب نظام را معنی می بخشد .

از یاد نبرده ایم که نیروی امنیتی و سرکوب نظام ، پیشتر «اسماعیل بخشی و علی نجاتی نماینده کارگران نیشکر هفته تپه و سپیده قلیان، سناز اللهیاری، امیر امیرقلی ، امیرحسین محمدی فرد و مازیار سیدنژاد ، همچنان زیر شکنجه اند. فراموش نکرده ایم که فعالان صنفی معلمان، محمد حبیبی، اسماعیل عبدی، محمود بهشتی لنگرودی، مختار اسدی، عبدالرضا قنبری و روح الله مردانی همچنان در زندانند. علاوه بر موارد بالا بنا به گزارش سازمان عفو بین الملل پیرامون نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی، در طول سال ۲۰۱۸ بیش از ۷۰۰۰ تظاهرکننده، دانشجو، خبرنگار، کارگر، فعالان محیط زیست، حقوق زنان، حقوق اقلیت ها و کارگران به شکل "اغلب خودسرانه و غیرقانونی در ایران

بازداشت شده‌اند." که در میان آنان ۱۱ وکیل، ۵۰ خبرنگار و فعال رسانه‌ای، ۹۱ دانشجو، ۱۱۲ فعال حقوق زنان و معترضان به حجاب اجباری، حداقل ۶۳ فعال محیط زیست و محقق، ده ها تن از درویش گنابادی و ۱۷۱ نفر از نوکیشان مسیحی و بیش از ۸۰ تن از هموطنان بهائی ما دیده می شوند» بعبارتی، سرکوب «بیرحم و بی هیاو» که با قدرت از سوی ارگان های سرکوب جمهوری اسلامی به پیش برده می شود را در نمونه های بالا به خوبی...» (۱)، به ما باز می شناساند!

همواره این پرسش اساسی مطرح است؛ وقتی صورت مسئله این حد روشن است، چرا جنبش طبقاتی و مطالباتی ما وارد صحنه و رودرویی شد و خود را به خیابان کشاند؟

آنچه فرایند شرایط موجود پیش پای به خیابان آمدگان گذاشت، ارزیابی از نقطه قوت خود در برابر مظاهر برهم زننده خط سرکوب امنیتی ها در کشور بود و دیدیم که هراس به خود راه ندادند و به خیابان آمدند و هزینه هم پرداختند. تا اینجای کار بخش وسیعی از دستگیری شدگان آزاد شدند و تعدادی چندی هنوز در زندانند. چرا و چگونه؟

واقعیت اینست که؛ چرایی آزادی تعدادی از دستگیر شده گان تجمع یازدهم و دوازدهم اردیبهشت این بوده که رژیم با همه دیوانه سری و خون ریزی های اش، در منفعت خود ندید که در شرایط محاسبه هزینه و فایده، لازم بشناسد باردیگر و - خاصه امروز - هزینه یک دور اعتراض و کارزارهای مطالباتی موجود در شرایط بحرانی موجود در جامعه را در شرایط دشواری که در شرایط منطقه دارد، به جان بخرد. این به هیچ وجه بدین معنی نیست که رژیم از کارایی سرکوبگری های خود کوتاه آمده بلکه همچنان آنرا به اشکال مختلف حتی در هیکل "حشدالشعبی" ها حفظ کرده است. می توان گفت: حضرات حاکمیت، امروز حتی توان حل مقطعی بحران های بیمار گونه اجتماعی را که خود آفریده آند را ندارند؛ شاید به ترفند زمان خریدن دست یازیده اند!

چینش آنچه در شرایط مشخصی امروز جامعه ما دهن باز می کند، خاصه در حوزه عملکرد دستگاههای امنیتی درحد مسایل مربوط به سرکوب جنبش مطالباتی و کنشگران اجتماعی که درپهنای عملکرد کارگران - معلمان - باننشستگان - دانشجویان - زنان - کشاورزان - کولبران - حقوق دانان - کانونیان - فعالان محیط زیست - روزنامه نگاران مستقل - جانبداران حقوق اقلیت ملی - فعالان اقلیت های مذهبی - مالباختگان - و مخالفان جنبش ضد جنگ و طرفدار آزادی و برابری و ... دهان گشوده است، همواره هر یک از آنان چه بطور مجزا و یا در تجمیع همدیگر، عزم به گسترش مبارزات مردمی را در پهنه جامعه ما با خود دارند. این مجموعه موجود در کف جامعه را نمی توان صرفا از تحلیل عمومی نتیجه گیری نمود بلکه حتما لازم است ویژگی های هر موضوع را به طور مشخص مورد بررسی و داوری قرار داد. در رابطه با واریسی چرایی تهاجم و آزادی بازداشت شدگان این دوره، می توان مشخصات چند گانه ای پیشروی را برشمرد و حول آنان به کالبد شکافی دست زد.

اولا: رژیم اسلامی امروز در موقعیتی بغایت وخیم تر از گذشته دیده می شود. خاصه اینکه توانایی و ظرفیتش در مهار بحران های لحظه ای و ادواری بویژه در مقابل پیامدهای ترکیب بحران های ترکیبی موجود در جامعه اعم از درهم ریختگی مسائل اقتصادی از تورم و گرانی تا دشواری های اجتماعی اعتیاد و فقر، سیل و کم آبی، و ... عدم پاسخگویی به نیازهای روزمره مردم، مشکلات زیست محیطی و... غیره نا کارآمد شده است.

دوما: در مقابل هر سطح از تعرض، مقاومت که در برابرش وسیع تر، از گذشته رخ می نمایند و گسترده تر از پیش نمود می یابد و دامنه جغرافیایی آن بیش از پیش گشوده می شود. نظیر اعتراضات کارگران - معلمان - دانشجویان - باننشستگان - مالباختگان و وسعت اقدامات توده ای در تشکیل کمیته ها و شوراهای مردمی در برابر سیلاب اخیر در ترکمن صحرا و خوزستان و لرستان بی نقشه بوده است.

سوما: گسترش سلسله تهدیدها و اقدامات همه جانبه دولت آمریکا و متحدان جهانی اش، علیه رژیم اسلامی در مضمون تحریم ها در سطوح بانک ها، تحریم کامل فروش نفت و گاز ایران و تحریم فروش فلزات، و برخی مواد تولیدی و فنی، همه و همه در جامعه ما اثرات ویرانگری خاصه در زندگی توده اعماق به جا گذاشته است. این حلقه محاصره نه بقیه حاکمیت بلکه مردم فرودست را می فشارد و آنان را به پیشروی سوق خواهد داد.

چهارم: پیشروی جنبش های مردمی در چنین شرایطی از یک سو پایه ریزش نظام و جابجایی در سطح فرماندهان سپاه و وزرا در دورن نظام را با خود به همراه داشته و از سوی دیگر بی اعتمادی مفرط به قوای خودی و دست یازیدن به مزدوران خارجی نظیر: حشدالشعبی عراقی، فاطمیون افغان، زینبیون پاکستانی را جایگزین می سازند.

پنجم: اینکه امروز نقش وسیع حمایت های جهانی در پیوند با جنبش مطالباتی ما برآمد روشنی نسبت به گذشته داشته و دارد. رژیم دریافت به سودش نخواهد بود با محاسبه هزینه و فایده در کفه ترازوی حسابگری، هم رضا شهبانی بعنوان چهره شاخص و شناخته شده سندیکای کارگران شرکت و احد اتوبوسرانی تهران و حومه را در بازداشت نگه دارد و هم برای شرکت در اجلاس سازمان جهانی کار (آ.ال.او) در ژنو تدارک برنامه و نقش فعال منظور بدارد و از همین امروز برای شرکت نمایندگان خویش از وزیر کار تا دیگر عمه های کارفرمایی و کارگری اش نقشه بچیند و هم نمایندگان این سازمان جهانی را در ایران پذیرایی نماید!

از اینرو می توان گفت: رژیم با محاسبه این مجموعه دلایل نگهداشتن دستگیر شدگان دانشجویی - زنان - معلمان و فعالان کارگری را کش نداد بلکه با وثیقه و کفالت رهایشان ساخت تا دوره تنفسی برای خود بیابد . هر چند هنوز " حسن سعیدی" از فعالین شناخته شده سندیکای کارگران شرکت واحد و حومه و جعفر عظیم زاده در زندان است و معلمان شناخته شده زندانی و وکلای نام آور نظیر: نسرین ستوده و محمد نجفی و زنان جسوری همچون نرگس محمدی و آنتا دائمی و اکرم نصیریان و ... را در بازداشت خود دارند و یا چهره هایی همچون : رضا خندان (مهابادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن ، بنا برابلاغیه ای از جانب شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب به وکلای پرونده ، هر یک به شش سال زندان محکوم شده اند.

تحركات دو روز اردیبهشت در پهنه رویارویی جنبش خیابانی ، اتحاد و همبستگی و همگرایی هر چه وسیعتر جنبش های حد اکثری را می تواند آوازه به سامان بردن یک جنبش عظیم را در شرایط موجود جامعه فراهم آورد. در اینراه وظیفه فعالان موافق حقوق کارگران و جنبش آزادیخواهی ایران نباید از هیچ کوششی باز بمانند
جمعه ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۸ برابر ۱۰ مه ۲۰۱۹

منبع :

(۱) - متن اعلامیه هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

<https://www.rahekargar.net/browsf.php?cid=1092&id=6>